

מקורות ללימוד

תיאור דמותה של אסתר - מגילת אסתר

1. והנערה יפת-תארו, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. | **ב, 7**
2. לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. | **ב, 10**
3. **יג** ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **יד** כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי יודע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. **טז** ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. **טז** לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אצום כן; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. **יז** ויעבר, מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוהו עליו אסתר. | **ד, 13-17**
4. **א** ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. **ב** ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--נשאה חן, בעיניו; ויושט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. **ג** ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, וינתן לה. | **ה, 1-3**
5. **א** ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב תנתן-לי נכשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. **ב** כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצר שוה, בניזק המלך. | **ז, 3-4**
6. יסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמו, ויתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. **א** ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותבך ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגני, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. **ב** ויושט המלך לאסתר, את שרביט הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. **ג** ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגני, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. **ד** כי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי. | **ח, 2-6**
7. **כח** והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור, משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר; וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם, לא-יסוף מזרעם. **כט** ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף: לקים, את אגרת הפרים הזאת--השנית. **ל** וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחשוורוש: דברי שלום, ואמת. **לא** לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם, כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, וזעקתם. **לב** ומאמר אסתר--קים, דברי הפרים האלה; ונכתב, בספר | **ט, 28-32**